

Cristina Andone

DAR MOTAN

ilustrații de Emi Balint

nemi

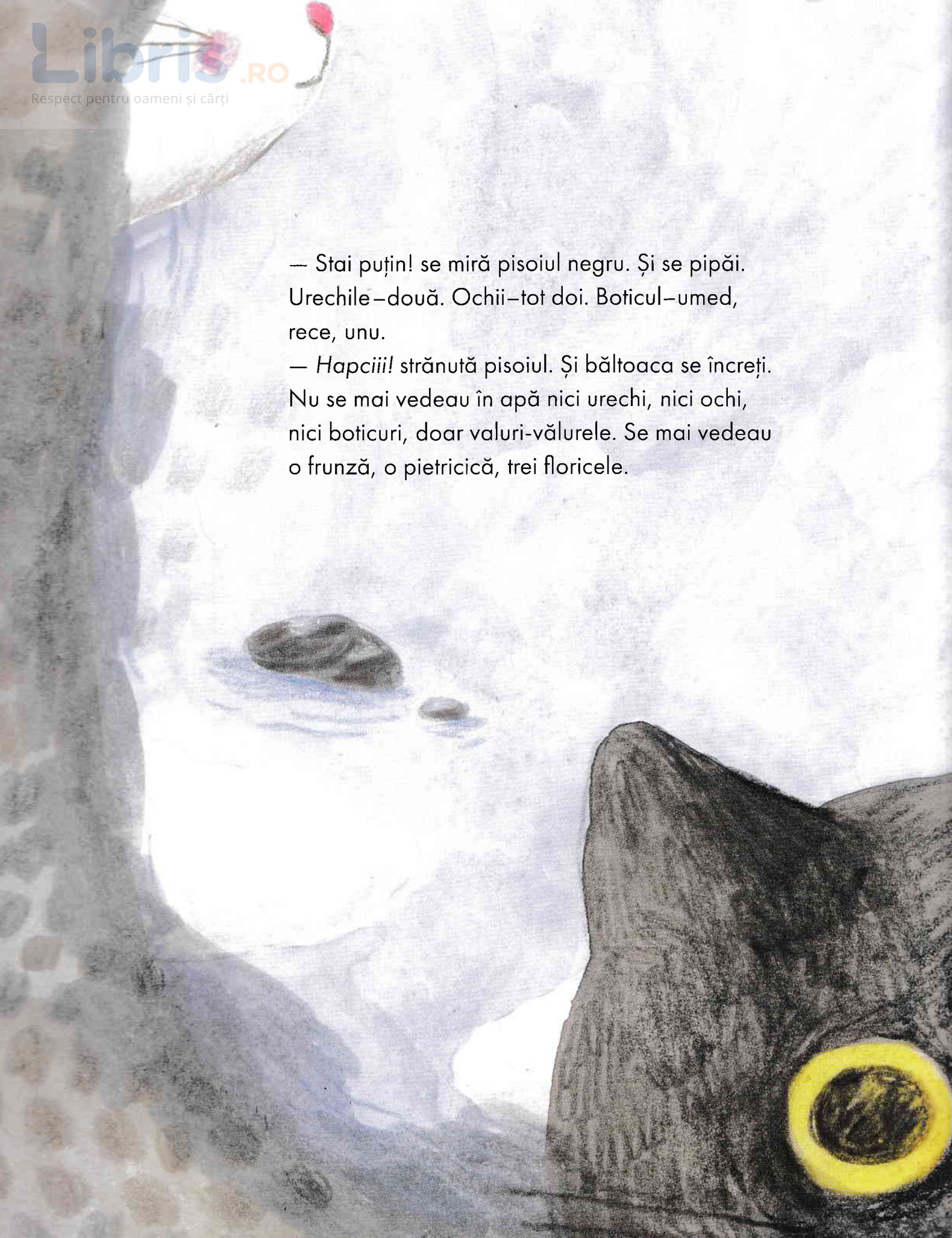
Era prima zi de aprilie în Bran. Și mai era prima zi din viața unui motan. Negru. Frumos. Norocos.

Pisoiiul cel negru, abia ieșit din culcuș, călcă drept într-o băltoacă:
— Norocos! își spuse el bucuros.
Chiar așa, ieșea pentru prima dată în lume și putea afla cum arată! Păi asta nu li se întâmplă unor motani în viața lor toată!

În băltoaca acum liniștită,
se vedeau:
două urechi negre,
doi ochi negri,
un botic negru,
două frunze verzi,
o pietricică,
plus un botic alb
de pisică mică.

The illustration depicts a cave interior. The walls are textured and greyish. In the foreground, a large, dark rock formation features a prominent, circular yellow eye-like shape with a dark center. In the background, a large, white, crystalline or mineral formation hangs from the ceiling. A small, dark, rounded object is visible on the floor of the cave.

— Stai puțin! se miră pisiul negru. Și se pipăi.
Urechile—două. Ochii—tot doi. Boticul—umed,
rece, unu.

— *Hapciii!* strănută pisiul. Și băltoaca se încreți.
Nu se mai vedeau în apă nici urechi, nici ochi,
nici boticuri, doar valuri-vălurele. Se mai vedeau
o frunză, o pietricică, trei floricele.

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

